

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 19. januara 2015. godine
Ref. br.:RK 746/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju KI141/14

Podnosilac

Rrahim Ramadani

Ocena ustavnosti
rešenja CA. br. 2862/2014 Apelacionog suda Kosova
od 26. avgusta 2014. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Rrahim Ramadani iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje CA. br. 2862/2014 Apelacionog suda Kosova, od 26. avgusta 2014. godine. Osporeno rešenje je uručeno podnosiocu zahteva 4. septembra 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja CA. br. 2862/2014 Apelacionog suda Kosova, od 26. avgusta 2014. godine.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 18. septembra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 7. oktobra 2014. godine, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI141/14 imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI141/14 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 22. oktobra 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Apelacionom sudu Kosova.
8. Dana 9. decembra 2014. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Podnosilac zahteva je radio kao nastavnik albanskog jezika više od 30 godina u nekoliko škola na Kosovu. Međutim, zbog reformi u obrazovnom sistemu Kosova njegov ugovor nije produžen.
10. Dana 14. decembra 2007. godine, izvršni direktor Opštine Priština je odlučio da ne produži ugovor o radu podnosiocu zahteva (odluka br. 07-24385).
11. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je uložio žalbu Nezavisnom nadzornom odboru Kosova (u daljem tekstu: NNOK).
12. Dana 19. juna 2008. godine NNOK je odlukom A. 02. 139. 2008 poništio gore navedenu odluku Opštine Priština, i obavezao isti organ da dozvoli podnosiocu zahteva da realizuje sva prava koja proizilaze iz ugovora o radu, u skladu sa odlukama Ministarstva za obrazovanje, nauku i tehnologiju.

13. Neodređenog datuma, podnosilac, kao poverilac, je podneo zahtev za izvršenje odluke NNOK-a Osnovnom sudu u Prištini.
14. Dana 20. marta 2014. godine Osnovni sud u Prištini, rešenjem E.br.2433/2011 je usvojio zahtev podnosioca da izvrši odluku NNOK-a.
15. Neodređenog datuma, Opština Priština, kao dužnik, je podnela prigovor Osnovnom sudu u Prištini protiv izvršenja odluke NNOK-a.
16. Dana 16. juna 2014. godine Osnovni sud u Prištini je rešenjem E.br.2433/2011 odbio kao neosnovan prigovor Opštine Priština, podnet protiv odluke istog suda, koji je usvojio izvršenje odluke NNOK-a.
17. Dana 4. jula 2014. godine Opština Priština je podnela prigovor Apelacionom sudu Kosova, na gore navedeno rešenje Osnovnog suda u Prištini.
18. Dana 26. avgusta 2014. godine, Apelacioni sud Kosova je rešenjem CA. br. 2862/2014:
 - i) usvojio zahtev Opštine Priština;
 - ii) preinačio rešenje Osnovnog suda u Prištini (E. br. 2433/2011, 19.6.2014); i
 - iii) odbio predlog podnosioca zahteva za izvršenje kao neosnovan.
19. U gore navedenom rešenju, Apelacioni sud je dalje obrazložio:

“Drugostepeni sud ocenjuje da je prvostepeni sud tokom primene postupka, bez pravne osnove, dozvolio izvršenje na osnovu predloga poverioca Rrahima Ramadanija iz Prištine, protiv dužnika opštine Priština, obzirom da predlog za izvršenje nije zasnovan na podobnom izvršnom dokumentu u smislu člana 27, stav 1 Zakona o izvršnom postupku. Iz spisa predmeta proizilazi da je prvostepeni sud dozvolio izvršenje na osnovu odluke Nezavisnog nadzornog odbora Kosova A02,138,2008 od 19.06.2008. god., u kojoj nije određen novčani iznos koji dužnik treba da plati poveriocu u ime nadoknade štete nastale kao posledica udaljavanja sa posla. Obzirom da u ovoj stvari zahtev poverioca nije spojen sa zahtevom za vraćanje na posao, već za nadoknadu štete zbog udaljavanja sa posla, u tom slučaju nisu ispunjeni zakonski uslovi iz člana 315. Zakona o izvršnom postupku o dozvoljavanju izvršenja. Pravno stanovište prvostepenog suda navedeno u ožalbenom rešenju, drugostepeni sud ocenjuje kao neosnovano na zakonu, obzirom da u ovom slučaju prvostepeni sud treba da odbije predlog za izvršenje kao neosnovan, jer nema osnov za dozvoljavanje izvršenja, jer se predlog ne zasniva na podobnom dokumentu za izvršenje u smislu zakonskih odredaba iz člana 27, stav 1 i 29, stav 3 Zakona o izvršnom postupku”.

Navodi podnosioca

20. Podnosilac zahteva tvrdi da je Apelacioni sud na nepravedan način ukinuo odluke Osnovnog suda, odnosno NNOK-a, jer nije uzeo u obzir rokove za podnošenje žalbe i da su odluke NNOK-a konačne.
21. Pored toga, podnosilac zahteva traži od Suda: „...*Da se sistematizujem na radno mesto prema kvalifikaciji i da mi se plate 13 ličnih dohodaka od 01.09.2007. god. do 30.09.2008. god., sa izmenom u plati koju primam...*”.
22. Podnosilac zahteva se ne poziva na povredu bilo koje ustavne odredbe, posebno.

Prihvatljivost zahteva

23. Sud prvo ispituje da li su ispunjeni svi uslovi prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje obrazloženi Zakonom i Poslovnikom.

24. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

25. Sud se poziva i na član 48. Zakona, koji propisuje:

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.

26. Sud dalje uzima u obzir pravilo 36 (2) d) Poslovnika, koje propisuje:

Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

...

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.

27. U ovom slučaju, Sud primećuje da podnosilac zahteva tvrdi: “*Apelacioni sud nepravedno ukida odluku Osnovnog suda*” i “*Opština Priština je izjavila žalbu nakon roka od sedam dana*”. Međutim, podnosilac zahteva traži, *inter alia*: “*Da se sistematizujem na radno mesto prema kvalifikaciji*”.
28. Sud smatra da zahtev podnosioca ne pokreće ustavna, već zakonska pitanja i činjenice, koje se odnose na dužnost i prerogativ redovnih sudova, koja su im dodeljena Ustavom.
29. Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu, navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).

30. Zapravo, uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis*, *García Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
31. Štaviše, Sud smatra da je Apelacioni sud Kosova doneo dobro obrazloženu odluku, jer objašnjava pravne i činjenične nedostatke odluka donetih od strane Osnovnog suda u Prištini, odnosno NNOK-a, pored pružanja pravnog osnova za podržavanje svojih zaključaka.
32. Ustavni sud podseća da nije sud utvrđivanja činjenica. Ustavni sud želi da ponovi, da je pravilno i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja u punoj nadležnosti redovnih sudova, i da je uloga Ustavnog suda samo da obezbedi saglasnost sa pravima garantovanim Ustavom i drugim pravnim instrumentima i ne može, dakle, da deluje kao "sud četvrtog stepena" (vidi slučaj: *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, ESLJP, presuda od 16. septembra 1996. godine, stav 65, takođe, *mutatis mutandis* vidi slučaj KI86/11, podnosilac zahteva *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine).
33. Pored toga, zahtevom se ne ukazuje da je Apelacioni sud Kosova delovao proizvoljno ili na nepravičan način. Nije dužnost Ustavnog suda da zameni svoju ocenu činjenica ocenom redovnih sudova, i kao opšte pravilo, to je dužnost navedenih sudova da ocenjuju dokaze koje imaju na raspolaganju. Dužnost Ustavnog suda je da utvrdi da li su postupci pred redovnim sudovima bili pravični u celini, uključujući način na koji su dokazi uzeti (Vidi slučaj: *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava od 10. jula 1991. godine).
34. Činjenica da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom slučaja, ne može mu poslužiti kao pravo da pokrene argumentovanu tužbu o povredi člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava (Vidi slučaj: *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine).
35. Pod ovim okolnostima, podnosilac zahteva nije potkrepio svoju tvrdnju o povredi člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava, jer činjenice koje je izneo ni na koji način ne pokazuju da mu je Apelacioni sud Kosova uskratio prava garantovana Ustavom.
36. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i mora se proglasiti neprihvatljivim, u skladu sa pravilom 36 (2) d) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47. Zakona i pravilom 36 (2) d) Poslovnika, na sednici održanoj 9. decembra 2014. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani